

Lov Nr. 500 af 9. Oktober 1945 om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse.

Min. f. Handel, Industri og Søfart *V. Fibiger*. (Lov-Tid. A. 1945 af 12/10).

§ 1. Bestemmelserne i denne Lov kommer kun til Anvendelse paa Personer, Firmaer og juridiske Personer, hvis Forhold ikke omfattes af Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed eller Lov Nr. 406 af 28. August 1945 om Tillæg til nævnte Lov, eller hvis Fortjeneste dog ikke fuldt ud er inddraget i Statskassen i Henhold til de nævnte Love, eller hvis Forhold ikke omfattes af Lov Nr. 499 af 9. Oktober 1945 om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m.v. omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger.

Undtaget fra Lovens Omraade er Forretningsmellemværender, i hvilke hele Betalingen har fundet Sted i frie Deviser.

§ 2. Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som efter den 9. April 1940 her i Landet for tysk Regning direkte eller indirekte har udført Leverancer eller Arbejder af den i Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger § 1, Stk. 1, Pkt. 1, 3 og 4, omhandlede Art, dog ikke Levering af Handelsvarer, jfr. herom nærværende Lovs § 5, er pligtige at foretage Tilbagebetaling til Statskassen af den ved den tyske Omsætning opnaaede Nettofortjeneste efter de i § 3 fastsatte Regler, saafremt Virksomheden er blevet oprettet efter den 9. April 1940 eller efter dette Tidspunkt er blevet omdannet eller har foretaget væsentlige Udvidelser af Driftsanlæg eller Driftsmateriel ved Køb, Leje eller Laan, medmindre den paagældende godtgør, at dette ikke er sket med Henblik paa tyske Arbejder.

Tilbagebetaling kan dog ikke kræves af Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 10000 Kr., eller af Underleverandører, der maa antages ikke at have været klar over Leverancens Formaal.

§ 3. Hvis Virksomhedens samlede Omsætning i blot eet Regnskabsaar for mere end Halvdelen Vedkommende hidrører fra Leverancer eller Arbejder af den i § 2 omhandlede Art, skal den ved den tyske Omsætning opnaaede Nettofortjeneste tilbagebetales. Har den tyske Omsætning ikke i noget Regnskabsaar oversteget tre Tiendedele af den samlede Omsætning, skal det Beløb tilbagebetales, hvormed Nettofortjenesten paa den tyske Del af Omsætningen har oversteget 2 pCt. af Kostprisen. Har den tyske Omsætning i det Regnskabsaar, hvori den har været forholdsvis størst, udgjort mellem Halvdelen og tre Tiendedele af den samlede Omsætning, hæves Fortjenestegrænsen forholdsmaessigt fra 0 pCt. til 2 pCt. Har den tyske Omsætning overvejende bestaaet i Bearbejdning af Materialer, der vederlagsfrit stilledes til Raadighed, medens Materialeværdien paa sædvanlig Maade er indgaaet i den øvrige Omsætning, kan det i ovennævnte Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 nævnte Revisionsudvalg for tyske Betalinger lade foretage en hertil svarende Korrektion ved Udregning af den tyske Omsætningsandel.

Har den paagældende Virksomhed paataget sig Leverancer eller Arbejder af den i §§ 2 og 4 omhandlede Art efter Ordre fra eller Anvisning af lovlig dansk Myndighed

indenfor dennes Myndighedsomraade og herved opnaaet en Nettofortjeneste, der er højere end 4 pCt. af Kostprisen, skal den overskydende Fortjeneste tilbagebetales.

Saafrømt Branchens sædvanlige Nettofortjeneste paa tilsvarende Arbejder før den 9. April 1940 har ligget under de i Stk. 1 og 2 angivne Fortjenestegrænser, kan det i ovennævnte Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 nævnte Revisionsudvalg for tyske Betalinger nedsætte den tilladte Fortjeneste tilsvarende.

Prisdirektoratet fastsætter efter Forhandling med den paagældende Branche under Rekurs til Pris-Ankenævnet, hvad der i denne Henseende er at anse som sædvanlig Nettofortjeneste.

§ 4. Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som efter den 9. April 1940 her i Landet for tysk Regning direkte eller indirekte har udført Leverancer eller Arbejder af den i Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger § 1, Stk. 1, Pkt. 1, 3 og 4, omhandlede Art, dog ikke Handelsvarer, jfr. herom nærværende Lovs § 5, og hvis gennemsnitlige maanedlige Omsætning for tysk Regning har været mere end dobbelt saa stor som Virksomhedens gennemsnitlige maanedlige Omsætning i indtil de 3 sidste Regnskabsaar før 9. April 1940, uden at Driftsanlægget eller Driftsmateriellet er blevet væsentligt udvidet, er pligtige at tilbagebetale hele Nettofortjenesten paa den overskydende tyske Omsætning. Paa den øvrige Del af den tyske Omsætning skal tilbagebetales den Nettofortjeneste, der maatte ligge udover 4 pCt. af Kostprisen.

Har den tyske Omsætning overvejende bestaaet i Bearbejdning af Materialer, der vederlagsfrit stilledes til Raadighed, medens Materialeleværdien paa sædvanlig Maade er indgaaet i den øvrige Omsætning, kan Revisionsudvalget lade foretage en hertil svarende Korrektion ved Udregning af den tyske Omsætnings Størrelse i Forhold til den normale Omsætning.

§ 5. Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som efter den 9. April 1940 har paataget sig Levering her i Landet af Handelsvarer til den tyske Værnemagt eller til denne tilsluttede Organisationer eller til andre Organer for det tyske Rige eller til her virkende tyske Firmaer eller til danske Personer eller Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, eller som her fra Landet til Tyskland eller til noget af den tyske Værnemagt besat Omraade har udført Varer, der er betalt over den dansk-tyske Clearingkonto eller den for den tyske Værnemagt i Danmarks Nationalbank oprettede særlige Konto, skal til Statskassen tilbagebetale hele den ved den tyske Omsætning opnaaede Nettofortjeneste, saafrømt Virksomheden er blevet oprettet efter den 9. April 1940 eller efter dette Tidspunkt er blevet omdannet, medmindre de paagældende godtgør, at dette ikke er sket med Henblik paa tyske Arbejder, og saafrømt Virksomhedens samlede Omsætning i blot eet Regnskabsaar for mere end Halvdelens Vedkommende hidrører fra Leverancer af ovenanførte Art. Har den tyske Omsætning ikke i noget Regnskabsaar oversteget tre Tiendedele af den samlede Omsætning, skal det Beløb tilbagebetales, hvormed Nettofortjenesten paa den tyske Del af Omsætningen har oversteget en Fjerdedel af den indenfor den paagældende Branche sædvanlige Nettofortjeneste. Har den tyske Omsætning i det Regnskabsaar, hvori den har været forholdsvis størst, udgjort mellem Halvdelen og tre Tiendedele af den samlede Omsætning, hæves Fortjenestegrænsen forholdsmaessigt til en Fjerdedel af den for den paagældende Branche sædvanlige Nettofortjeneste.

Prisdirektoratet fastsætter efter Forhandling med den paagældende Branche og under Rekurs til Pris-Ankenævnet, hvad der i denne Henseende er at anse som sædvanlig Nettofortjeneste.

Tilbagebetaling efter nærværende Paragraf kan dog ikke kræves af Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 10000 Kr., eller af Underleverandører, der maa antages ikke at have været klar over Leverancens Formaal.

§ 6. Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som iøvrigt efter den 9. April 1940 har paataget sig Levering her i Landet af Handelsvarer til den tyske Værnemagt eller til denne tilsluttede Organisationer eller til andre Organer for det tyske Rige eller til her virkende tyske Firmaer eller til danske Personer eller Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, eller som her fra Landet til Tyskland eller til noget af den tyske Værnemagt besat Omraade har udført Varer, der er betalt over den dansk-tyske Clearingkonto eller den for den tyske Værnemagt i Danmarks Nationalbank oprettede særlige Konto, og hvis aarlige Omsætning for tysk Regning i de Regnskabsaar, hvori der har fundet Leverancer Sted for tysk Regning, har været mere end dobbelt saa stor som Virksomhedens gennemsnitlige Omsætning i indtil de 3 sidste Regnskabsaar før 9. April 1940, er pligtige at tilbagebetale hele Nettofortjenesten paa den overskydende tyske Omsætning. Paa den øvrige Del af den tyske Omsætning skal tilbagebetales den Nettofortjeneste, der maatte overstige 60 pCt. af den indenfor paagældende Branche sædvanlige Nettofortjeneste.

§ 7. Bestemmelserne i § 5 finder tilsvarende Anvendelse paa Personer, Firmaer eller juridiske Personer, der efter den 9. April 1940 for tysk Regning her i Landet eller i Udlandet har udført Transport af Personer eller Gods, eller som har paataget sig Speditions-, Lastnings eller Losningsarbejder for Afdelinger under eller Medlemmer af den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, for tyske Firmaer eller for danske Personer eller Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige. Tilbagebetaling kan dog ikke kræves af Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 10000 Kr.

Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Transporter, for hvilke Fragtraterne har været fastsat eller godkendt af Fragtnævnet, medmindre den derved oppebaarne Indtægt overstiger, hvad der under Hensyn til Forholdene i det enkelte Tilfælde maa anses for passende.

§ 8. Personer, Firmaer eller juridiske Personer, der efter den 9. April 1940 direkte eller indirekte har udlejet Maskiner, Entreprenørmateriel, Køretøjer, Heste eller ubemandede Skibe eller har tidsbortfragtet bemandede Skibe til Afdelinger under eller Medlemmer af den tyske Værnemagt eller til denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, til tyske Firmaer eller til danske Personer eller Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, kan tilpligtes at foretage Tilbagebetaling til Statskassen af den Del af den derved oppebaarne Indtægt, som overstiger, hvad der under Hensyn til Forholdene i det enkelte Tilfælde maa anses for passende.

Foranstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelser.

§ 9. Personer, Firmaer eller juridiske Personer, der efter den 9. April 1940 har virket direkte eller indirekte som Agent, Formidler, Financier, Hverver af Arbejdskraft eller tilsynsførende for tyske Ordregivere, skal til Statskassen tilbagebetale den Nettofortjeneste, der herved maatte være opnaaet udover 8000 Kr. aarlig. Saafremt hans øvrige Nettofortjeneste overstiger 2000 Kr., vil hans tyske tilladte Nettofortjeneste være at nedsætte med et tilsvarende Beløb.

§ 10. Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som iøvrigt har haft økonomiske Mellemværender med den tyske Værnemagt, denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige eller med tyske Firmaer her i Landet eller med danske Personer eller Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, eller som paa andet Grundlag end foran nævnt, direkte eller indirekte, har modtaget Betalinger fra Tyskland eller fra noget af den tyske Værnemagt besat Omraade, kan tilpligtes at tilbagebetale til Statskassen den Del af den derved oppebaarne Indtægt, som ligger udover, hvad der under Hensyn til Forholdene i det enkelte Tilfælde maa anses for passende.

Foranstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse paa enhver, der her i Landet har bestyret Kantiner ved tyske Kaserner, Forlægninger, Værnemagthjem og lignende eller ved Entreprenør- eller Byggearbejdspladser for tysk Regning, eller som har leveret Varer til saadanne Kantiner, dog saaledes, at den her i Landet opnaaede Fortjeneste i intet Tilfælde maa overstige den efter § 9 tilladte Fortjeneste.

§ 11. Har nogen oppebaaret ekstraordinært store Indtægter fra en af § 2 eller §§ 4-10 omfattet Virksomhed, kan den paagældende tilpligtes at tilbagebetale til Statskassen det Beløb, hvormed vedkommendes samlede Indtægt i det Tidsrum, hvori den paagældende Virksomhed efter den 9. April 1940 har udført Arbejde i tysk Interesse, med Fradrag af de Indtægten paalignede Skatter, overstiger hans gennemsnitlige skattepligtige Indtægt i Aarene 1937-39 med Tillæg svarende til de af Staten ydede Dyrtidstillæg.

Saafremt den paagældende i 1937-39 ikke har haft en Indtægt, der svarer til, hvad der normalt under Hensyn til Alder, Uddannelse, Stilling og Anciennitet maa være rimelig Fortjeneste, regnes der med den Indtægt, Vedkommende vilde have Mulighed for at tjene ved tilsvarende Arbejde i henhold til almindeligt gældende Lønningsvilkaar.

§ 12. Saafremt Omfanget af Nettofortjenesten paa den tyske Omsætning ikke kan oplyses med tilstrækkelig Sikkerhed, f.Eks. i Tilfælde, hvor den paagældende samtidig har drevet Virksomhed for anden end tysk Regning, eller i Tilfælde af manglende eller ufuldstændig Regnskabsførelse, kan Revisionsudvalget for tyske Betalinger under Hensyntagen til Forholdene i hvert enkelt Tilfælde forlange tilbagebetalt et skønsmæssigt anslaaet Beløb.

§ 13. Tilbagebetalingsbeløb, der er fastsat i Henhold til nærværende Lovs §§ 2-10, vil være at nedsætte med de det paagældende Beløb paalignede Indkomkomstskatter, der betragtes som indbetalt til delvis Dækning af Statskassens Tilgodehavende. De omhandlede Skattebeløb kan som Følge heraf ikke fradrages som erlagt Skat ved Opgørelsen af den tilbagebetalingspligtiges skattepligtige Indkomst for de efterfølgende Skatteaar, og

en Om beregning af Indkomstskatterne for disse Skatteaar vil derfor være at foretage. Den heraf følgende Forøgelse af Skatterne til Stat, Kommune og den fælleskommunale Udligningsfond tilfalder fuldt ud Staten, medens den til Kommunerne og den fælleskommunale Udligningsfond af selve det fastsatte Tilbagebetalingsbeløb erlagte Indkomstskat ikke skal afgives til Statskassen. Tilbagebetalingsbeløbene kan ikke fradrages ved Opgørelsen af den tilbagebetalingspligtiges skattepligtige Indkomst for det Aar, i hvilket Tilbagebetalingen er sket.

Finansministeren fastsætter de for Gennemførelsen af foranstaaende Bestemmelser fornødne nærmere Regler.

Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste Stk. kommer dog ikke til Anvendelse paa Tilbagebetalingsbeløb paa 10000 Kr. og derunder, men saadanne Beløb kan fradrages i den skattepligtige Indkomst for det Aar, i hvilket Beløbet tilbagebetales.

§ 14. Dersom en af § 2 eller §§ 4-12 omfattet Person maa antages at være ude af Stand til at udrede et i Henhold til nærværende Lov fastsat Tilbagebetalingsbeløb, kan Beløbet kræves dækket i Rettighederne i Henhold til en af ham tegnet Livsforsikring eller Livrente.

§ 15. Saafremt nogen, der omfattes af § 2 eller §§ 4-12, maa antages at være ude af Stand til at udrede et i Henhold til nærværende Lov fastsat Tilbagebetalingsbeløb, kan de af vedkommende ydede Gaver, herunder saadanne, der har Form af uigenkaldelig Indsættelse af en Begunstiget ved Tegning af en Livsforsikring eller Livrente, omstødes, saafremt Gaven er ydet, efter at det økonomiske Mellemværende, i Anledning af hvilket Tilbagebetaling skal finde Sted, er indledet.

Under samme Betingelse kan andre Dispositioner omstødes, naar disse kendeligt for Medkontrahenten har tilsigtet at bringe Værdier i Ly i Anledning af Kravet om Tilbagebetaling.

Er de overførte Værdier blevet overdraget videre, kan Omstødelse gøres gældende overfor Erhververen, dersom denne har været vidende om den ovennævnte Hensigt med Overdragelsen.

Er en tilbagebetalingspligtig Person død, forinden det fastsatte Tilbagebetalingsbeløb er betalt, kan Tilbagebetalingskravet gøres gældende i Dødsboet eller, saafremt dette er sluttet, overfor Arvingerne, der hæfter for Beløbet med det, de har modtaget i Arv.

§ 16. Offentlige Institutioner og private Personer eller Virksomheder er, uanset den dem i Henhold til Lov eller anden Forskrift paahvilende Tavshedspligt med Hensyn til, hvad der erfares under deres Virksomhed, berettiget til at meddele Revisionsudvalget for tyske Betalinger enhver Oplysning, som skønnes at være af Betydning for Sagen.

Dette gælder dog ikke Tilfælde, der omfattes af Bestemmelserne i Retsplejelovens § 169, 1ste Stk.

§ 17. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Revisionsudvalget for tyske Betalinger tillade, at et i Henhold til nærværende Lov endeligt fastsat Tilbagebetalingsbeløb

afvikles over en Periode af indtil 10 Aar paa Betingelse af, at det til enhver Tid skyldige Beløb forrentes med 3 pCt. p.a.

§ 18. Afgørelsen af, hvilke Beløb der i det enkelte Tilfælde vil være at tilbagebetale til Statskassen, træffes af det i Henhold til § 2 i Lov Nr. 330 af 12.juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger nedsatte Udvalg. Naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan Revisionsudvalget for tyske Betalinger nedsætte eller endog helt fratage Kravet om Tilbagebetaling.

Krav mod Trediemand i Henhold til § 15 gøres gældende ved Domstolene i den borgerlige Retsplejes Former.

§ 19. De af Revisionsudvalget for tyske Betalinger truffne Afgørelser med Hensyn til, om en Virksomheds Forhold henhører under nærværende Lov, kan indenfor en Frist af 14 Dage, efter at Afgørelsen er blevet bragt til vedkommendes Kundskab, indbringes for Domstolene til Prøvelse. Det samme gælder Revisionsudvalgets Afgørelser i Henhold til § 12. Sagerne behandles i den borgerlige Retsplejes Former.

De af Revisionsudvalget for tyske Betalinger i Henhold til denne Lov iøvrigt truffne Afgørelser, jfr. dog Stk. 3 nedenfor, kan indenfor en Frist af 14 Dage, efter at Afgørelsen er blevet bragt til vedkommendes Kundskab, begæres indbragt for et Ankenævn bestaaende af 3 af Ministeren for Handel, Industri og Søfart udnævnte Medlemmer, hvoraf 1 Medlem, der fungerer som Formand, skal opfylde Betingelserne i Retsplejelovens § 43, 1ste Stk., for at kunne beskikkes som Højesteretsdommer, 1 Medlem skal være i Besiddelse af nationaløkonomisk Sagkundskab og 1 Medlem i Besiddelse af teknisk Kundskab.

De af Revisionsudvalget for tyske Betalinger truffne Afgørelser med Hensyn til Nettofortjenestens Størrelse kan forlanges underkastet en fornyet Behandling. Hvis der ved den fornyede Behandling i Revisionsudvalget træffes en enstemmig Afgørelse, er denne endelig. I modsat Fald kan Afgørelsen begæres indbragt for det ovennævnte Ankenævn.

De af Ankenævnet truffne Afgørelser er endelige.

§ 20. De i Henhold til denne Lov tilbagebetalte Beløb indsættes paa en dertil oprettet Konto med Finansministeriet i Danmarks Nationalbank. Bestemmelse med Hensyn til Anvendelsen af det paa denne Konto indsatte Beløb vil være at træffe ved særlig Lov.

§ 21. Bestemmelserne i denne Lov finder tilsvarende Anvendelse paa Arbejder, der skønt udført for dansk Regning dog har været udført i tysk Interesse og efter tysk Krav.

Afgørelsen af, hvilke Virksomheder der falder ind under denne Bestemmelse, træffes af Revisionsudvalget for tyske Betalinger med Rekurs til Ministeren for Handel, Industri og Søfart i Samraad med Justitsministeren.

§ 22. Denne Lov træder i Kraft straks.